

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

I. évfolyam, 51. szám

2012. május 14.

Csendes útitársak

Nemrég egy Nyíregyháza felé zakatoló délelőtti személyvonaton, az ajtó mellett olvastam kedvenc lapomat. Épp ott jártam, hogy továbbra is jó az irány, a reformok lassan elérik céljukat, mikor nyílt a gondosan behúzott ajtó, és alig hallhatóan kérdezte egy fiatalasszony, van-e szabad hely. A válasz nem lehetett kétséges, hiszen egyedül voltam, és szépen be is vonultak mind a négyen. Hangtalanul, mint akik nem is léteznek, vagy azt szeretnék, hogy ne tudjak róluk.

Előljött az asszony, akit fiatalnak néztem, de miután jobban szemügyre vettem, már nem is tudtam, mit jelent az, hogy fiatal. Alkata alapján ítélt meg inkább: Középmagas, törékeny testű, rövid fekete hajú nő volt, bőre szürkés, a szemei talán feketék voltak. Ezt nem tudtam megfigyelni, mert kerülte a tekintetem. Annyit azonban megfigyeltem, hogy korához képest elgyötört, ráncos és fáradt az arca. Karjaiban gyermekkoromra emlékeztető, barna-sárga kockás kopott pléd, melyben nyilván egy csecsemő lehetett, de ez az utazásom végéig sem derült ki. A többi családtag is hangtalanul lépett a fülkébe, és érezhető volt, hogy nem beszéltek meg előre.

A pléd „tartalma” illedelmesen csendben maradt, a gyöngéd karok tulajdonosa úgy ölelte, rázta, óvta, hogy egy hangot sem hallhattam Nyíregyházáig. Ő volt az ötödik utastársam. Az asszony néha rá nézett, vagy legalább is a plédre, de nagyrészt kibámult a semmibe: Arca gyorsan elárulta, hogy kisebb gondja is több a kint elszuhanó fák, szép házak és röpködő madarak nézegetésénél.

Melléült felnőtt kora elején járó lánya. Középhosszú, csurkába fogott szőke haja volt, és kissé zavaros, de egyértelműen kék szeme. Arca végig komoly, ha véletlen találkozott a szemünk, gyorsan a mellettem ülő öccsére nézett, vagy a velem szemben viháncoló kisöccsére, aki huncutul mosolygott rám, mind az öt-hat évének jókedvével. Hatott rá nővérenek tekintete, amit egyébként nem is látott, inkább csak érzett. Ebből gondoltam, hogy testvérek, egyébként nagyon különbözőek voltak az arcvonásaik.

A mellettem ülő, nagykamasz külsejű suhanc, aki állandóan a körmeit rágta, rázta lábait, és soha nem nézett az anyjára, viseltes bőrdzsekit viselt. Mindannyian kopott, de tiszta ruhákban voltak, felvonultatva a kilós boltok kínálatát. Ha néha mégis összenézett a nagyfiú az asszonnyal, rögvést abbahagyta a körömrágást, de még a lábai is megnyugodtak valamennyire. Persze, csak ideig-óráig, ilyenkor összemosolyogtak a lánnyal. Ennél több mosolyt nem láttam, kivéve a huncut nézésű kislányt. Úgy látszik, a nők a legfontosabbak ebben a családban, igaz, a látszat szerint férfi már, és még nincs közöttük.

A jegyvizsgáló láttán mindannyian megrettentek, azt hittem, nincs jegyük. Előfordul erre felé az ilyesmi. Kinek azért nincs, mert minek, ha nem muszáj, kinek azért, mert drága, kinek meg azért, mert mit tehet a vizsgáló, ha nem akar verekedni.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-386-6083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztn@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

De itt semmi ilyenről nem volt szó, a nagylány elővette a jegyeket, és odaadta ellenőrzésre, majd szépen eltette. Az anya épp csak odanézett köszönésképpen, aztán vissza a semmibe.

Egyre inkább úgy érzem, zavaró a figyelmem, ezért ismét belemélyedtem az újságomba. Beleolvastam, hogy milyen jó lesz nekünk hamarosan, meg hogy a nemzeti ügyek... de aztán mégis inkább az útitársaimat figyeltem megint, mert feltűnő volt a nagy csend.

Ennyi ember együtt, és semmi hang, ez több mint furcsa volt számomra. Fületem nagyon, persze az újságomba merülve, de semmi. A csecsemő továbbra is csak virtuálisan létezett számomra, és a többiek is csak a tekintetükkel beszéltek. Arra gondoltam, talán némák. De hiszen azok nagyon is kommunikálnak, legfeljebb mutogatva, és általában zajt is csapnak, mert ugye ők nem hallják.

Talán nincs mondanivalójuk egymásnak? Lassan rájöttem, inkább számomra nincs mondanivalójuk. Számomra, akin nem kopott a ruha, valamint újságom és célom is van. Rám nincs szükségük, amire pedig van, azt tőlem úgysem kaphatják meg. Céljuk talán mégis van, csak már rég nem hisznek sem célokban, sem másban. De ugye, ez sem tartozik rám.

A kívülálló nyugalomával bújhatok vissza az újságomba, és fel sem nézek Nyíregyházáig. Próbálok kitalálni, hogy mitől lesz jó nekünk, és főleg, hogy kinek lesz jó. Nem kell félnem, hogy azt hiszik, hallgatózom, ők továbbra is hallgatnak sorsukról.

Dolhai József

Köntörfalazás nélkül

Nem köntörfalazok, egyáltalán nincs jó véleményem erről a nagy összeborulásról. Pontosan összevág azzal az eljárással, amit a kormánytól láthatunk: Keresztül vették az új Alaptörvényt és a Munka Törvénykönyvét

saját elgondolásuk szerint, társadalmi egyeztetés nélkül. Brüsszel kifogásolta a demokrácia játékszabályainak be nem tartását, ezek után képmutató módon most egyeztetéseket akarnak a többi párttal, persze az elfogadott törvények érintetlenül hagyásával. Valahogy engem a két szakszervezet hirtelen együttműködése erre a szituációra emlékeztet.

Nem akarok sem sárdobálásba kezdeni, sem a régi sérelmeket felhánytorgatni, de a legutolsó dolgok még a szememben vannak, fülemben csengenek: Látom a híradóban Gaskó urat Orbán úr mögött folyamatos fejbölgatással helyeselni, amikor a vasutasok megkapták a mi általunk Júdás-pénzként elhíresült összeget. Mindannyian tudtuk, hogy eladta a vasutasokat, biztosította a kormányt a sztrájkmentességről. Bezzeg az előző kormányzatok alatt annyit sztrájkolt, hogy már szégyelltük az utasok előtt, hogy vasutasok vagyunk. Látom az Egyenes beszéd című műsorban, amikor álszerű büszkeséggel mesél arról, hogy az új munkavállalókat rabszolgasorba döntő Munka Törvénykönyvét egyedüliként vele tárgyalták meg, őt hívták egyeztetni. Ezek után felvetődik bennem a kérdés, mi történet Gaskó Istvánnal? Ő is most akar összedolgozni, amikor a lényegi dolgokat eldöntötték – vele?

Maximálisan elfogadom, hogy legyenek különböző csoportosulások, ahol a hasonló gondolkodású emberek egymás között vannak. De az is nonszensz, ami a vasúton, az érdekvédelem területén kialakult. Szakszervezetek garmadája létezik, így az érdekérvényesítés lehetősége a minimálisra csökkent.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-386-6083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Nagyon kellene az összefogás, az egyet akarás a vasutasokért, a vasutasokkal. Éppen most, amikor ennyi év leépülés után ismét baljós hírek hallatszanak a vasút újabb átalakítása kapcsán. Tehát örülnöm kéne annak, hogy némi esély látszik a két szervezet együttműködésére, mégis, valamiért nem tudom elképzelni, hogy Gaskó úr képes erre. A kezdetektől látom tevékenységét, szerintem ő egy örök túlélő, és félek, hogy ehhez mi is csak eszközök leszünk. De azért szeretnék egyszer örülni, mondjuk, amikor látom majd, hogy mégis együtt tudunk dolgozni.

Szabó Gyuláné

KMVB szemle Záhony TÜK területén

Az RCH Zrt Központi Munkavédelmi Bizottsága Május 9-10-11-én Záhony TÜK területén részt vett az éves munkabiztonsági szemlén. A szemle során megtekintettük Záhony központot, Eperjeske-rendező fogadót, Eperjeske-átrakó pályaudvart, ahol munka közben láthattuk a vasérc csúzdát és daru pályákat, valamint Fényeslitkét.

A szemle második napját Ukrajnában kezdtük Csup állomáson, ahol nagyon nagy szeretettel fogadtak és kalauzoltak bennünket. A délutáni órákban Záhony 500-as következett, ahol a tengelyátszerelőt néztük meg. A két nap igen eseménydús, tartalmas és mindenekelőtt eredményes volt.

Örömmel mondhatom el, hogy a szemle során itt nálunk, Záhonyban született megoldás a munkavédelmi félcipőkre vonatkozóan, ugyanis az RCH Zrt. védelmi vezetője, Berecz Árpád és a Beszerzési és beruházási Osztály igazgatója, Gyarmati Tamás egyetértettek abban, hogy a dolgozók részére a munkavédelmi félcipő kiosztásra kerülhet.

Csup állomáson egy igazi nagy meglepetéssel szolgált Gyarmati Tamás osztályvezető, aki az ott dolgozó munkavállalóknak átadott egy már régóta nélkülözött hűtőszekrényt, aminek most igen nagy hasznát látják a meleg időben.

Azt is örömmel mondhatom el, hogy a szemle során apró hiányosságok kivételével, melyek rövid úton megoldásra kerülnek, szinte mindent rendben találtak a szemle résztvevői. Köszönjük Záhony TÜK vezetőjének a szemle lebonyolításához nyújtott segítségét.

Kopjákné Kovács Zsuzsanna, KMVB tag

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselői Záhony

Helyi hírek röviden

Területi Horgászverseny

Hagyományainkhoz híven idén is megrendezzük a területi horgászversenyt, melynek időpontja: 2012. június 09. (szombat). A horgászverseny helyszínéül ez évben is a Demecser-i horgásztóra esett a választás.

Nevezési határidő: 2012. június 05-e. Bővebb felvilágosítás az alapszervezeti titkároktól kérhető a versenykiírás alapján.

Tisztségviselők oktatása

Az elmúlt héten május 10-én a MSZOSZ szervezésében Dr. Pataki László munkajogász tartott oktatást az új Munka Törvénykönyvéről. Az egész napos képzésen területünkről 12 fő tisztségviselő vett részt.